

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
(૨૧૪૫ જયંતી વર્ષ)
એન્ટીડોન મશીનની શોધ શરૂ થઈ ગઈ છે,
ને વૈજ્ઞાનિકોની લેખનાં પણ શરૂ થઈ ગઈ છે,
શરૂ થઈ છે વૈશ્વિક ટેલરની પ્રક્રિયા પણ -
જાગૃત સરકારની ચિંતા શરૂ થઈ ગઈ છે.

ચિંતન
મમાગને વયો વિદેવેષ્વસ્તુ વયં ત્વેદ્યાનાસ્તત્વં પુષ્યેમ્ ।
મહાં નમન્તાં પ્રદિશશ્યત સસ્તવ્યાંધ્યાયક્ષેણ પ્રત્નના જયેમ્ ॥
ઉપરોક્ત શ્લોક અર્થવેદમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
માનવોએ સંઘર્ષથી વિચલિત થયું ખેર્યે નહીં. પરમાત્માની ઉપાસના કરતાં કરતાં, પોતાના આત્મા અને શરીરને બળવાન અને શક્તિમાન બનાવો, જેથી સંસારમાં કોઈ તમને પદછાટ કરી શકે નહીં.
સંઘર્ષથી માનવીની સાલ્વિકતા અને સ્વાભિમાન જાગૃત થાય છે. સારી વાતો માટે અલ્પચક્ર પ્રેમ, રુચિ, લાગણી, આસ્થા અને શ્રદ્ધાની ભાવનાઓ બળવતર થાય છે. માનવી શ્રેષ્ઠ આદર્શોને પોતાના જીવનનું કેન્દ્રબિંદુ બનાવી લે છે અને તેને અનુરૂપ આચરણ કરે છે. તે આગ્રહમાં તપાવેલા સુવર્ણની જેમ કાંતિવાન બની જાય છે. અને જીવનમાં સફળતા મેળવે છે. આ મુશ્કેલીઓ આપણા ઘેરમાં આવે છે અને એમને હરાવવાથી જ પ્રભુકૃપાનું વરદાન સાપ્તમને મળે છે.
સંયમ હારા આત્મા અને શરીરને શક્તિમાન અને બળવાન બનાવી જીવનસંઘર્ષમાં ક્ષુદ્રી પડવું તે જ બ્રાહ્મણનું ચિહ્ન છે.

સુવિચાર
● એક રાજાએ એક ભક્તને પૂછ્યું કે, 'હું તને ક્યારેય યાદ આવું છું?' ભક્તને કહ્યું, 'હા, જ્યારે હું ઈશ્વરને ભૂલી જાઉં છું ત્યારે' - શોખ સાદી
● જે માનવી માત્ર પ્રસંસા જ ઝંખતો હોય તો તેણે પોતાનું સંઘર્ષનું સુખ અન્યને સોંપવું જાણવું - મોલિવર ગોલ્ડસ્મિથ
● એક રાસના યદ ભી હૈ, મંજિલો કો પાને કા...
કિ સીખ લો તુમ ભી હુનર, હાં મેં મિલાને કા... - ભદ્રેશ સોની
● જિંદગીને જાણવા કરતા માણવાનું વધુ રાખો... કારણ કે... જ્યારે જાણી લેશો ત્યારે ખ્યાલ આવશે કે માણવાનો સમય તો જાણવામાં જ નીકળી ગયો - એસ. ભદ્રાચાર્ય
● બહુ મુશ્કેલ કામ આપી દીધું જિંદગીએ મને... કહે છે...
તું બધાનો થઈ ગયો, હવે શોધ એને, જે તારા હોય... - ભોધિવુષ
● ડહાપણ એટલે જ્ઞાનનો સમયસર સદુપયોગ કરી શકવાની અભડત - અર્પક આનંદ
● આજનું ઔષધ : ઉકળતા દૂધમાં અડધી કળી લસણ પીસીને નાખીને પીવાથી અપચતની તકલીફમાં રાહત થાય છે

બોધકથા
ઈરાનના સમ્રાટ મુસરોને એવી જાણકારી મળી કે ભારતમાં એક એવી ઔષધી છે કે જેનું સેવન કરવાથી મૃત માણસ પણ જીવિત થાય. એમણે પોતાના ખાસ વેદને ઔષધી શોધી લાવવા ભારત મોકલ્યો. વેદ ઘણી જગ્યાએ તપાસ કરી. પણ ઔષધી મળી નહીં. એવામાં એક સાધુ સાથે તેની મુલાકાત થઈ. વેદે સાધુને ઔષધી માટે પુષ્ટા કરી. સાધુએ કહ્યું, 'માઈ, તમારા સમ્રાટે જે વાત સાંભળી છે તે બિલકુલ સાચી છે. અમારા ભારતમાં એવી ઔષધી છે કે જે મરેલા માણસને પણ જીવતો કરી દે. અમે એને 'સંજીવની' ના નામથી ઓળખીએ છીએ.' વેદે કહ્યું, 'મહારાજ, એ સંજીવની ક્યાં મળે?' સાધુએ કહ્યું, 'મારી ઝૂંપડી પર આવો તો હું તમને સંજીવની આપીશ.' સાધુ અને વેદરાજ ઝૂંપડીએ પહોંચ્યા. સાધુ અંદર જઈને એક સફેદ વસ્ત્રમાં કંઈક વિટાળીને લાવ્યા. વેદે કાપડ ખોલીને જોયું તો તે એક પુસ્તક હતું જેનું નામ હતું 'પંચતંત્ર' સાધુએ સ્પષ્ટ કરતાં કહ્યું, કે આ પુસ્તકમાં એવી વાતો મૂકેલી છે કે જે મરેલા માણસને જીવતો કરે. મતલબ કે હતાશ અને નિરાશ થયેલો માણસને નવી ચેતના જગાવે. વેદ પોતાની સાથે એ પુસ્તક લઈ ગયા. સમ્રાટ મુસરોને બધી વાત કરી. સમ્રાટે આ 'પંચતંત્ર'નું ત્યાંની સ્થાનિક ભાષામાં ભાષાંતર કરાવ્યું.

વસતિ નિયંત્રણ વગર પ્રગતિ અશક્ય

ઉત્તરપ્રદેશના મુખ્યમંત્રી યોગી આદિત્યનાથે વસતિ નિયંત્રણ દિવસે દરેક નાગરિકને આ અગત્યના મુદ્દે ધ્યાન આપવા આગ્રહ સેવ્યો હતો. એમણે ઉત્તરપ્રદેશમાં તો વસતિ નિયંત્રણ ધારો પણ અમલી બનાવવાની પહેલ કરી છે. બે બાળકોથી વધુ સંતાનો પેદા કરવાના નાગરિકોને સ્થાનિક સ્વરાજની ચૂંટણી નહીં લડવા દેવાનું નિયંત્રણ તો ગુજરાતમાં પણ છે. યોગીએ એવી આગળ વધીને નાગરિકોને મળતી કેટલીક સુવિધાઓ પણ બા બાળકોથી વધુ સંતાન ધરાવતા પરિવારોને નહીં આપવાની જાહેરાત કરી છે. વળી એક જ સંતાનથી સંતોષ માનતા પરિવાર માટે તે સંતાનની અભરની જવાબદારી ઉપાડવા જેવી શુભવેદ્યા પણ વ્યક્ત કરાઈ છે. દેશમાં વસતિનું ક્રીડીયાઈ ઊભરાય છે અને તેથી સંસાધનો ટાંચાં પડે છે. આરોગ્ય, શિક્ષણ તેમજ જ અર્થવ્યવસ્થા પર એથી ઘણી વિપરીત અસર પડે છે. આ બાબત નવી નથી. આગાઉની સરકારોએ પરિવાર નિયંત્રણની ઝુંબેશ મોટા પાયે ઉપાડી જ હતી. વિવિધ સ્થળોએ અલગ અલગ નિમિત્તે અને જુદા જુદા મહાનુભાવોના

નામે કુટુંબ નિયંત્રણના પ્રતિષ્ઠા કેમ્પો યોજાયા હતા. એ પ્રવૃત્તિ છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષોથી સાવ જ મંદ પડી ગઈ છે. એની પાછળ પણ વોટબંકનું રાજકારણ જવાબદાર છે. વળી ઈ-સેટિવ આપીને ગ્રામીણ વિસ્તારોમાં કરતાં નસબંધીનાં આપરોશનોમાં પણ ગોટાળાં અને કોભાંડ જોવા મળ્યાં હતા. પુરુષો નસબંધી કરવાતાં નપુંસક બની જવાશે એવો ભય અનુભવતા હોય છે. એથી વધુ મુશ્કેલ એવી તંત્રીસ્થાનેથી... સમાજમાં થતો રહ્યો છે. તેથી દેશવંદનનું વસતિ-તંત્રી સંતુલન પણ બગડતું રહ્યું છે. વર્તમાન વડાપ્રધાન જ્યારે ભારતીય જનતા પાર્ટીના સંગઠનમંત્રી હતા ત્યારે એમનાં ચોટડૂક ભાષણોમાં એક માર્કિક કટાક્ષ કરતાં : 'હમ દો, હમારે દો!' આ તો થઈ હિંદુઓ પૂરતી વાત. પણ મુસલમાનો માટે તો 'હમ પાંચ, હમારે આદર્શ પરિવાર વ્યવસ્થાનું આયોજન કરી લેવા દેવાઈ ગયા છે. છતાં વસતિ વધારો તો થયા જ કરે છે અને સવિશેષ અલ્પ શિક્ષિત શ્રમિક પરિવારો તથા મુસ્લીમોમાં વધુ બાળકોની સમસ્યા બળતામાં ઘી હોમવા જેવી આકરી પરિસ્થિતિ સર્જતી રહી છે. આ સમસ્યા હલ કરવા માટે રાજ્ય કઠોર નિયંત્રણ જરૂરી હોવાનું મુદ્દ કોંગ્રેસના એક સમયના સર્વ શક્તિમાન નેતા સંજય ગાંધી પણ માનતા હતા. એમના પર બળજબરી પૂર્વક નસબંધી કરાવવાના આપેશો પણ થયા હતા. યોગી આદિત્યનાથ આપરોશનોમાં પણ ગોટાળાં અને કોભાંડ હિમાયતી છે. વસતિ નિયંત્રણનો ઓછામાં ઓછો અમલ લઘુમતી મુસ્લિમ સમાજમાં થતો રહ્યો છે. તેથી દેશવંદનનું વસતિ-સંતુલન પણ બગડતું રહ્યું છે. વર્તમાન વડાપ્રધાન જ્યારે ભારતીય જનતા પાર્ટીના સંગઠનમંત્રી હતા ત્યારે એમનાં ચોટડૂક ભાષણોમાં એક માર્કિક કટાક્ષ કરતાં : 'હમ દો, હમારે દો!' આ તો થઈ હિંદુઓ પૂરતી વાત. પણ મુસલમાનો માટે તો 'હમ પાંચ, હમારે આદર્શ પરિવાર વ્યવસ્થાનું આયોજન કરી લેવા દેવાઈ ગયા છે. છતાં વસતિ વધારો તો થયા જ કરે છે અને સવિશેષ અલ્પ શિક્ષિત શ્રમિક પરિવારો તથા મુસ્લીમોમાં વધુ બાળકોની સમસ્યા બળતામાં ઘી હોમવા જેવી આકરી પરિસ્થિતિ સર્જતી રહી છે. આ સમસ્યા

અષાઢ આયો... ઉત્સવોની ભીનાશ લાવ્યો

અષાઢ આયો... ઉત્સવોની ભીનાશ લાવ્યો. આષાઢસ્ય પ્રથમ દિવસે... કવિ કાલિદાસે મેઘદૂતમાં લખેલો આ શ્લોક ખુબ જાણીતો છે. અષાઢ આવે ને આકાશમાં વાદળો ગોરંભાય, અષાઢ આવે ને ઉકળાટ ઓછો થાય, અષાઢ આવે ને માટીમાંથી વરસાદના પાણીની ખૂશબુ પ્રસરે, અષાઢ આવે ને મન-તન નાચી ઊઠે. ઉષાઢ આવે ને તન-મન ઊર્જા ને ઉલ્લાશથી છલકાય. અષાઢ આવે ને યાર મહિનાનો જાણે ભારતીય સંસ્કૃતિના ઉત્સવોનો સમયગાળો શરૂ થાય. અષાઢના આરંભે અષાઢી બીજનો ઉત્સવ ઉજવાય. ભગવાન જગદીશજી રથયાત્રાનું ભક્તિમય વાતાવરણ સર્જાય અને એમાં ભળે કચ્છી નવા વર્ષની ઉજવણીનો આનંદ. એ પછી જૈન અષાઢી અઢાઈનો પ્રારંભ, દેવશયની અંબાજીનો મેળો, શારદીય નવરાત્રી, શરદ પૂનમ અને પછી વાઘ બારશથી દિવાળી સુધીની દિવાળીના દિવસો... આપણી સંસ્કૃતિના કેલેન્ડરમાં ઋતુ ચક્રને અનુરૂપ આટલા તહેવારો આ ચાર મહિનામાં ઉજવાશે આવે છે. અષાઢથી આરંભાતો વર્ષા ઋતુનો ઉત્સવ પણ પ્રાકૃતિક રીતે એટલો જ મહત્વપૂર્ણ બની રહે છે. વરસાદ આવે, હરિયાળી છવાય, ઝરણાઓ વહે, નદી-નાળા-તળાવ છલકાય, આપણી સંસ્કૃતિ મોટાભાગે નદીકિનારે વિકસી છે. એટલે ઘણા ઉત્સવો પણ નદી કાંઠે ઉજવાય. લોકસમૂહ પણ આસપાસના સ્થળોએ પ્રવાસનમાં ઉમટી પડે... ધાર્મિક ઉત્સવો હોય એટલે મેળા પણ હોય અને મેળામાં

માણસોનો જુવાળ પણ હોય, આ જુવાળ જુસ્સો આપે જીવવા માટે, આ જુવાળ જોશ આપવા માટે. આપરે માણસ માણસને મળે એટલે તહેવાર સહજ રીતે ઉજવાય છે. મિલન-મુલાકાત પણ ઉત્સવ બની જાય છે. વરસાદમાં પલળવાની, છપાક પાણી ઊડાવવાની, કાગળની હોડી બનાવીને તરતી મુકવાની, ગરમાગરમ દાળવડા કે ભજીયા ખાવાની મજા જેમણે લીધી હોય એમને અષાઢી આનંદનો અનુભવ હોય. આવા અષાઢી વાતાવરણમાં મન ઉત્સવમય બને, તન આનંદમય બને અને આસપાસ ઉત્સવોના દીવડા પ્રગટે ને એમાં ઉલ્લાસના અજવાળા રેલાય.

તુમ હમ, હમ તુમ, કિતને દૂર કિતને પાસ

દુનિયામાં કશું જ શાશ્વત નથી. કશું જ કાયમ રહેતું નથી. મોસમ બદલાય છે. સાગરમાં ભરતી પછી ઓટ આવે છે. પત્રપુષ્પથી શોભતો નથી. પારંપારિક રીતે જો દામ્પત્યસંબંધ જાળવી ન શકીએ તો એ આપણાં જીવનની નિષ્ફળતા અને કરુણતા જ કહેવાય. એટલે આ સંબંધમાં કોઈ પણ યકાવ-ઉતાર આવે કે એમાં શુક બદલાવ આવે તો આપણને એ ગમતું નથી. આપણે એનાથી ડરી જઈએ છીએ. આપણે ખોટાં મૂલ્યો, ખ્યાલો અને આદર્શોના ઘટ્ટ માનસિક આવરણના બોજા નીચે જીવતાં હોઈએ છીએ. ખરી વાત તો એ છે કે આપણાં માનસ પર છવાયેલાં આ આવરણને આપણે ધીમે ધીમે દૂર કરવાનું હોય છે. દામ્પત્યજીવનમાં એક પછી એક વધુ વીતતાં જાય છે. સ્ત્રી અને પુરુષ બન્ને પોતપોતાની ભૂમિકામાં પરોવાઈ જાય છે. પુરુષ વ્યવસાયમાં, કારકિર્દીમાં અને બહારની દુનિયામાં વ્યસ્ત રહે છે. સ્ત્રી એની પારંપારિક ગુહિણી અને માતાની ભૂમિકામાં, ઘરસંસારમાં અને કુટુંબમાં ખૂબી જાય છે. આ હવે એમની નવી ભૂમિકા છે. પરિચય અને પરિણયના પ્રારંભિક કાળમાં જે સંબંધ ખૂબ

જ આત્મીયતાનો અને ઓતપ્રોતતાનો હતો. એનું સ્થાન આ નવી જવાબદારીભરી ભૂમિકાનો સંબંધ લેવા માટે છે. સ્ત્રી બાળકોના લાલનપાલનમાં અને પુરુષ પોતાનાં કુટુંબના નિર્વાહના કામમાં, સમાજમાં પોતીકું સ્થાન ઊભું કરવામાં અને સત્તા અને સંપત્તિ મેળવવા પાછળ લાગી જાય છે. પરંતુ બન્નેને જીવનમાં કશુંક ખૂટતું લાગે છે. કશીક ઊણપ લાગે છે. એમને થાય છે કે એમના શરૂઆતના સંબંધમાં જે એક સુંદર મધુર તત્વ હતું તે ક્યાં ગયું? બન્ને એને ઝંખે છે, પણ આ સાથે એક બીજી વાત વિચારવાની જરૂર છે. સ્ત્રી અને પુરુષ મનુષ્ય તરીકે સમાન પરંતુ બન્નેની મૂળભૂત જરૂરિયાતો અલગ અલગ હોય છે. પુરુષને બહારના જગતમાં સક્રિય સર્જનાત્મક રહેવાની તક સ્ત્રી કરતાં વધારે હોય છે, જ્યારે સ્ત્રીને અંગત સંબંધોની વધુ તક હોય છે. આધુનિક નારીને લાગે છે કે એની આટલી જ ભૂમિકા અને કાર્યક્ષેત્ર એને માટે પૂરતું નથી. એનું પોતીકું કંઈક કહી શકાય - કંઈક પોતાને કરવાનું હોય એનો સંતોષ એને આ મર્યાદિત ભૂમિકામાં મળતો નથી. પુરુષને અંગત સંબંધની ઉષ્માની ઊણપ લાગે છે. બન્ને એકબીજાની અલગ અલગ જરૂરિયાત સમજી શકતાં નથી, ત્યારે બન્ને દુઃખી થાય છે. એમને થાય છે કે એમની વચ્ચે એક સરસ ઋતુ સંબંધ નિર્માણ કરવામાં એમનું લગ્નજીવન નિષ્ફળ ગયું છે. એમની વચ્ચેનો મનમોહન સંબંધ એમનું દામ્પત્યજીવન નીરસ અને શુષ્ક થઈ ગયું છે. બન્ને ખોવાઈ ગયાં છે. સાથે રહેવા છતાં જાણે કે એકબીજાથી વિખટાં પડી ગયાં છે. પહેલાનું એ ખળખળ વહેતું પ્રેમનું ઝરણું કેમ સુકાઈ જતું હશે? પરિણીત જીવનના બે-અઢી કાલકામાં પ્રવૃત્તિઓનું ઘમસણ હોય છે. એક પછી એક જવાબદારીઓ વધતી જાય છે. સંતાનોનો

ઉછેર, શિક્ષણ, કારકિર્દી અને લગ્ન. આ બધાં કામોમાં કુરસદ જ ક્યાં મળે છે? જીવનમાં કશુંક પ્રાપ્ત કરવા માટે, સંસારનો માળો રચવા માટે કેટલો સંઘર્ષ ક્યો હતો! આ પરિસ્થિતિમાં બન્નેને નિરાતે બેસવાનો સમય ક્યાં હતો! એ વખતે સંબંધો જાળવવા, ખીલવવા ખૂબ મુશ્કેલ હોય છે. આ બધું પતિપત્નીને એકબીજાથી દૂર કરે છે. પ્રણયસંબંધના પ્રારંભમાં એ બે વચ્ચે જે one to one સંબંધ હતો તે રહેતો નથી. એવા બંધો જવાબદારીઓ - મહત્વાકાંક્ષાઓ ઘણી ઓછી થઈ ગઈ હોય છે. પતિપત્નીને મૂરઝાયેલા સંબંધને પુનઃજીવિત કરવાનો હવે અવકાશ મળે છે. એ સંબંધને એક નવું પરિમાણ આપવાનું હોય છે. નવો આયામ આપવાનો હોય છે. એમ જ કહીએ કે હવે નવો યુગલધર્મ આચરવાનો હોય છે. સંબંધમાં સ્નેહ-સાથ સાહચર્ય બધું બરું પણ સાથે સ્વતંત્રતા અને મોકળાશ ઉમેરવાના હોય છે. આશાકિંતા, સ્વર્ધા અને સ્વામિત્વ નહિ, પણ બન્ને વચ્ચે બે માનવ વ્યક્તિઓનો બંધન - દુબાવ કે તણ વગરનો મૈત્રીભર્યો સંબંધ હોય! મૈત્રીમાં નિકટતા સાથે સ્વતંત્રતા અને સલામતી રહી શકે છે. બન્નેએ હવે પોતપોતાનો સાથે રહીને વિકાસ કરવાનો હોય છે. હવે એ સત્ય સમજવાનું છે કે પ્રેમ એકબીજાને નિહાળતાં

માણસ એની પ્રતિભા ટકાવી રાખવાના ચક્કરમાં સતત ડરતો રહે છે

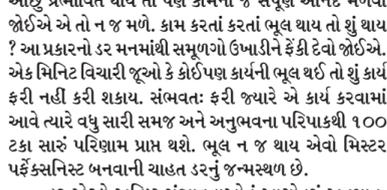
સૌથી મોટો ભય માણસને સત્તાવતો હોય છે કે, મારા માટે લોકો શું વિચારશે? સિનિયરને જૂનિયર પાસે કંઈ પુછતા ભય સત્તાવે કે મને નથી આવડતું એ વાતની જૂનિયરને ખબર પડી જશે તો મારા માટે એ કંઈ વિચારશે? એક મહિંનેશનલ કંપનીના વરિષ્ઠ મેનેજર અને આ લેખક નીચેના સિનિયર અધિકારીઓને કંપનીના ફાન્સમાં શરૂ થવા જઈ રહેલા નવા પ્રોજેક્ટ માટે ચર્ચા કરી રહ્યા હતા ત્યારે, તેમણે તેમના અધિકારીઓ પૈકી બે અધિકારી ફાન્સમાં લાંબો સમય કામ કરીને આચ્છાં હતાં તેમની પાસેથી ફાન્સ સરકારની પાલિકી અને ફાન્સના લેબર, એન્વાયરમેન્ટ અને સંલગ્ન જાણકારી મીટિંગમાં પૂછી. એમના જૂનિયર અધિકારીઓએ આ વરિષ્ઠ મેનેજરને ફાન્સના કામદારોની મેન્ટાલિટી અને સરકારી નિયમોની સુંદર જાણકારી પૂરી પાડી. પછી ભાવિ પ્રોજેક્ટનું સરસ મઝાનું પ્લાનિંગ કર્યું. આ મેનેજર મિત્રને એવો ડર ના લાગ્યો કે, મારા જૂનિયર અધિકારીઓ મારી ફાન્સ દેશની ઓછી જાણકારી માટે મારા વિશે શું વિચારશે? પરિણામ એ આચ્છું કે, મેનેજરનું પ્લાનિંગ કંપનીને ખૂબ ગમ્યું અને એમની આખી ટીમને કંપનીએ શિરપાવ આપ્યો. જો મેનેજર સાહેબે એમ વિચાર્યું હોત કે, મારાથી જૂનિયરને આવી વાત ન પૂછાય તો કદાચ સાઈનિંગ ના થઈ શક્યું હોત. બીજાં શું કહેશે એવા ડરની પેલે પાર જીત હસતી ઉભી જ હોય છે. જ્યારે કોઈપણ કામ કરીએ ત્યારે સહુથી પહેલાં વ્યક્તિના મનમાં એવો પ્રશ્ન થાય કે, આ કામમાં હું સફળ થઈ શકું નહીં. મને આ

કાર્ય બરાબર ફાવશે કે નહીં? આવા નકારાત્મક ખ્યાલો કાર્યની સાથે સાથે ચાલતા હોય છે. પરિણામે જિંદગીમાં પછડાટ અનુભવાય. કામ કરવાની સાથે સાથે વિરુદ્ધ દિશામાં નકારાત્મક વિચારો કામને અવરથ પ્રભાવિત કરે જ કરે. અને કદાચ કામ થઈ શકે એવું પ્રભાવિત થાય તો પણ કામનો જે સંપૂર્ણ આનંદ મળવો જોઈએ એ તો ન જ મળે. કામ કરતાં કરતાં ભૂલ થાય તો શું થાય? આ પ્રકારનો ડર મનમાંથી સમૂળગો ઉપાડીને ફેંકી દેવો જોઈએ. એક મિનિટ વિચારી જુઓ કે કોઈપણ કાર્યની ભૂલ થઈ તો શું કાર્ય ફરી નહીં કરી શકાય. સંભવતઃ ફરી જ્યારે એ કાર્ય કરવામાં આવે ત્યારે વધુ સારી સમજ અને અનુભવના પરિપાકથી ૧૦૦ ટકા સાઈનિંગ પ્રાપ્ત થશે. ભૂલ ન જ થાય એવો મિસ્ટર પર્ફેક્શનિસ્ટ બનવાની યાદત ડરનું જન્મસ્થળ છે. ડર એટલે અનિષ્ટ સંભાવનાઓનું આગેતરું અનુમાન. આવા અનુમાનના આધારે વિહવળ બની ફેફડવાની માનસિકતા એટલે ડર. ભય, બીક, ધસતી કે ભીતી જે કાંઈ પણ કહો એ મનના રાજમાર્ગ ઉપર થઈને હૃદયમાં ઘુસી જઈને થકારા સર્જતી હોય છે. લઘુતાગ્રંથિની ભાવના જ આગળ વધવામાં સૌથી મોટી આડખીલીરૂપ હોય છે. મને અંગ્રેજી ભાષા નથી આવતી એટલે હું અમેરિકામાં કે બ્રિટનમાં કોઈ કામમાં સફળ નહીં થાઉં એવો ભય લડાઈ શરૂ થતાં પહેલાં હારનો સ્વીકાર છે. અંગ્રેજી ભાષા ન આવડવાના પરિણામે કોઈપણ જર્મની કે ફ્રેન્ચના નાગરિકની પ્રગતિ અટકી નથી. જિંદગીમાં આવતો બદલાવ અને ઉપલબ્ધ સંપત્તિમાં ઘટાડો બે માણસના જીવનમાં સૌથી મોટા ડર રહેલા છે. જીવીએ ત્યાં સુધી એકધારું સવલતપૂર્ણ જીવન રહે એવી માનસિકતા શા માટે રાખવી. મારી સંપત્તિ સતત વધતી જ રહે

એવું સેટ માર્ડન લઈને શા માટે જીવું. ક્યારેક આર્થિક તંગી પણ પડે. કરેલા દેવાના પૈસા ભરપાઈ ન પણ કરી શકાય? ટીકરો કે ટીકરી તમારી ઈચ્છા વિરુદ્ધનું એમને મનગમતું કોઈ કાર્ય કરે પણ ખરા. તો શું આવી પરિસ્થિતિ મારાં જીવનમાં આવશે તો? એવા ખયાલી પુલાવથી ક્યાં સુધી ડરી ડરીને જીવું? કદાચ આવી ન વિચારેલી ઘટના બને તો ડર્યાં કરતાં એનો હસતા મોએ મુકાબલો શરીર, મન અને જીવનને સ્વસ્થ બનાવે છે. એક મિત્રને સતત એવો ખોફ રહ્યા કરે કે, હું મારા મિત્રોથી અલગ પડી ગયો છું. હું એકલો અટુલો થઈ જઈશ? આ પ્રકારનો ભય એને હંમેશા સત્તાવતો રહે છે. આ પ્રકારના ભયની સામે એ મિત્રને એના મનને એવી રીતે કેળવ્યું કે પ્રતિદિન ઓછામાં ઓછા બે નવા મિત્રો બનાવીશ જ. પરિણામે ઘણાં વર્ષોથી ઘર કરી ગયેલો એકલાં અટુલાં પડી જવાનો ડર નિર્મૂળ થઈ ગયો. માણસ એક બનાવેલી, એની પ્રતિભા ટકાવી રાખવાના ચક્કરમાં સતત ડરતો રહે છે. મને લોકો હોશિયાર સમજે છે, મારી હોશિયારી દેખાવની છે એવી ખબર પડી જશે તો? હું મુશ્કેલીના સમયમાં અડગ ઊભો રહું છું એવી મારી છાપ છે, પરંતુ અંદર ખાને હું ખૂબ ડરતો હોઉં એવું લોકો સમજ જશે તો? આ પ્રકારનો માનસિક ડર વ્યક્તિને ખોખલો કરી નાખે છે. બીજાનાથી હું બહેતર છું એમ સાબિત કરવામાં જીવન ખર્ચવા

સૌથી મોટો ભય માણસને સત્તાવતો હોય છે કે, મારા માટે લોકો શું વિચારશે? સિનિયરને જૂનિયર પાસે કંઈ પુછતા ભય સત્તાવે કે મને નથી આવડતું એ વાતની જૂનિયરને ખબર પડી જશે તો મારા માટે એ કંઈ વિચારશે? એક મહિંનેશનલ કંપનીના વરિષ્ઠ મેનેજર અને આ લેખક નીચેના સિનિયર અધિકારીઓને કંપનીના ફાન્સમાં શરૂ થવા જઈ રહેલા નવા પ્રોજેક્ટ માટે ચર્ચા કરી રહ્યા હતા ત્યારે, તેમણે તેમના અધિકારીઓ પૈકી બે અધિકારી ફાન્સમાં લાંબો સમય કામ કરીને આચ્છાં હતાં તેમની પાસેથી ફાન્સ સરકારની પાલિકી અને ફાન્સના લેબર, એન્વાયરમેન્ટ અને સંલગ્ન જાણકારી મીટિંગમાં પૂછી. એમના જૂનિયર અધિકારીઓએ આ વરિષ્ઠ મેનેજરને ફાન્સના કામદારોની મેન્ટાલિટી અને સરકારી નિયમોની સુંદર જાણકારી પૂરી પાડી. પછી ભાવિ પ્રોજેક્ટનું સરસ મઝાનું પ્લાનિંગ કર્યું. આ મેનેજર મિત્રને એવો ડર ના લાગ્યો કે, મારા જૂનિયર અધિકારીઓ મારી ફાન્સ દેશની ઓછી જાણકારી માટે મારા વિશે શું વિચારશે? પરિણામ એ આચ્છું કે, મેનેજરનું પ્લાનિંગ કંપનીને ખૂબ ગમ્યું અને એમની આખી ટીમને કંપનીએ શિરપાવ આપ્યો. જો મેનેજર સાહેબે એમ વિચાર્યું હોત કે, મારાથી જૂનિયરને આવી વાત ન પૂછાય તો કદાચ સાઈનિંગ ના થઈ શક્યું હોત. બીજાં શું કહેશે એવા ડરની પેલે પાર જીત હસતી ઉભી જ હોય છે. જ્યારે કોઈપણ કામ કરીએ ત્યારે સહુથી પહેલાં વ્યક્તિના મનમાં એવો પ્રશ્ન થાય કે, આ કામમાં હું સફળ થઈ શકું નહીં. મને આ

કાર્ય બરાબર ફાવશે કે નહીં? આવા નકારાત્મક ખ્યાલો કાર્યની સાથે સાથે ચાલતા હોય છે. પરિણામે જિંદગીમાં પછડાટ અનુભવાય. કામ કરવાની સાથે સાથે વિરુદ્ધ દિશામાં નકારાત્મક વિચારો કામને અવરથ પ્રભાવિત કરે જ કરે. અને કદાચ કામ થઈ શકે એવું પ્રભાવિત થાય તો પણ કામનો જે સંપૂર્ણ આનંદ મળવો જોઈએ એ તો ન જ મળે. કામ કરતાં કરતાં ભૂલ થાય તો શું થાય? આ પ્રકારનો ડર મનમાંથી સમૂળગો ઉપાડીને ફેંકી દેવો જોઈએ. એક મિનિટ વિચારી જુઓ કે કોઈપણ કાર્યની ભૂલ થઈ તો શું કાર્ય ફરી નહીં કરી શકાય. સંભવતઃ ફરી જ્યારે એ કાર્ય કરવામાં આવે ત્યારે વધુ સારી સમજ અને અનુભવના પરિપાકથી ૧૦૦ ટકા સાઈનિંગ પ્રાપ્ત થશે. ભૂલ ન જ થાય એવો મિસ્ટર પર્ફેક્શનિસ્ટ બનવાની યાદત ડરનું જન્મસ્થળ છે. ડર એટલે અનિષ્ટ સંભાવનાઓનું આગેતરું અનુમાન. આવા અનુમાનના આધારે વિહવળ બની ફેફડવાની માનસિકતા એટલે ડર. ભય, બીક, ધસતી કે ભીતી જે કાંઈ પણ કહો એ મનના રાજમાર્ગ ઉપર થઈને હૃદયમાં ઘુસી જઈને થકારા સર્જતી હોય છે. લઘુતાગ્રંથિની ભાવના જ આગળ વધવામાં સૌથી મોટી આડખીલીરૂપ હોય છે. મને અંગ્રેજી ભાષા નથી આવતી એટલે હું અમેરિકામાં કે બ્રિટનમાં કોઈ કામમાં સફળ નહીં થાઉં એવો ભય લડાઈ શરૂ થતાં પહેલાં હારનો સ્વીકાર છે. અંગ્રેજી ભાષા ન આવડવાના પરિણામે કોઈપણ જર્મની કે ફ્રેન્ચના નાગરિકની પ્રગતિ અટકી નથી. જિંદગીમાં આવતો બદલાવ અને ઉપલબ્ધ સંપત્તિમાં ઘટાડો બે માણસના જીવનમાં સૌથી મોટા ડર રહેલા છે. જીવીએ ત્યાં સુધી એકધારું સવલતપૂર્ણ જીવન રહે એવી માનસિકતા શા માટે રાખવી. મારી સંપત્તિ સતત વધતી જ રહે

એવું સેટ માર્ડન લઈને શા માટે જીવું. ક્યારેક આર્થિક તંગી પણ પડે. કરેલા દેવાના પૈસા ભરપાઈ ન પણ કરી શકાય? ટીકરો કે ટીકરી તમારી ઈચ્છા વિરુદ્ધનું એમને મનગમતું કોઈ કાર્ય કરે પણ ખરા. તો શું આવી પરિસ્થિતિ મારાં જીવનમાં આવશે તો? એવા ખયાલી પુલાવથી ક્યાં સુધી ડરી ડરીને જીવું? કદાચ આવી ન વિચારેલી ઘટના બને તો ડર્યાં કરતાં એનો હસતા મોએ મુકાબલો શરીર, મન અને જીવનને સ્વસ્થ બનાવે છે. એક મિત્રને સતત એવો ખોફ રહ્યા કરે કે, હું મારા મિત્રોથી અલગ પડી ગયો છું. હું એકલો અટુલો થઈ જઈશ? આ પ્રકારનો ભય એને હંમેશા સત્તાવતો રહે છે. આ પ્રકારના ભયની સામે એ મિત્રને એના મનને એવી રીતે કેળવ્યું કે પ્રતિદિન ઓછામાં ઓછા બે નવા મિત્રો બનાવીશ જ. પરિણામે ઘણાં વર્ષોથી ઘર કરી ગયેલો એકલાં અટુલાં પડી જવાનો ડર નિર્મૂળ થઈ ગયો. માણસ એક બનાવેલી, એની પ્રતિભા ટકાવી રાખવાના ચક્કરમાં સતત ડરતો રહે છે. મને લોકો હોશિયાર સમજે છે, મારી હોશિયારી દેખાવની છે એવી ખબર પડી જશે તો? હું મુશ્કેલીના સમયમાં અડગ ઊભો રહું છું એવી મારી છાપ છે, પરંતુ અંદર ખાને હું ખૂબ ડરતો હોઉં એવું લોકો સમજ જશે તો? આ પ્રકારનો માનસિક ડર વ્યક્તિને ખોખલો કરી ના